

{ אז נדברו }

פרשת לך לך תשפ"ב | לסדר: "יקרא בשם די" | גליון מספר: 530

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון
בשירות פקס באמצעות
שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רוצה שעוד אנשים יקראו,
כמוך, את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות
בה"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע
בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בנק: בנק פאני

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

תודה מראש!!!

מהי השיטה של אברהם אבינו?? איזה סדנא הוא מעביר??

אם שמת לב: חז"ל שמים דגש מיוחד לזה שאברהם אבינו עבר "עשרה ניסיונות!!!" יש דגש למספר!! ולכאורה זה תמוה: למה כ"כ מדגישים את המספר עשרה ניסיונות??? מה המספר כ"כ משנה לנו?? הרי למי שידוע... ניסיונות זה לא בהכרח משהו מספרי... רוב האנשים בעולם יש להם ניסיון אחד או שנים... שמלווה אותם כל החיים וזה בסדר... לא צריך יותר... אם יש בן אדם נכה... הוא לא צריך עוד ניסיון... הניסיון האחד ויחיד הזה מלווה אותו בכל פינה בחיים והניסיון הזה לבדו די והותר... מי שיש לו קשיי פרנסה... הוא לא צריך עוד ניסיונות נוספים... הניסיון היחיד הזה מספיק מכובד בשביל לאתגר אותו כל פינה בחיים... בקיצור: אנחנו לא מתרגשים ממספרים של ניסיונות... (אדם יכול לעבור עשרה ניסיונות נקודתיים וממש לא משמעותיים... ואילו מישהו אחר יכול לעבור ניסיון אחד מאוד משמעותי שצריך להיות מלאך בשביל לעמוד בזה...) אם ככה: אז למה אצל אברהם אבינו יש כן דגש שמדובר בעשרה ניסיונות???

התשובה היא: ברור שהמספר של עשרה ניסיונות של לא באים להגיד... שאוה... תראו כמה ניסיונות... לא שנים... לא שלושה... אלא עשר... ברור שלא!!! **אז מה כן??**

אצל אברהם אבינו עיקר הדגש שלא היה לו שיטה מסוימת!!! לאברהם אבינו לא היה מצע משלו... כן... תתפלא לשמוע... כמה שזה נשמע מוזר... אבל דווקא אברהם אבינו... הוא מצידו לא הציע שום דרך חיים... רק מה כן?? לאברהם אבינו היה מסר אחד ויחיד שבזה התחיל ונגמר כל דרך החיים שלו!!! יש בורא עולם... והיות ויש בורא עולם... אז בבקשה... בא ניתן לו את רשות הדיבור... בא נשמע מה הוא יתברך רוצה... בא ונרכין את אזננו וננסה להבין יחד מה הוא מצפה מאיתנו...

אברהם נותן לרבש"ע את רשות הדיבור!!!!!!

זה המצע של אברהם אבינו... אגב: כל מי שכבר הגיע אחריו... אם זה יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד... הם כבר נמצאים עמוק בפנים... הם כבר יודעים מה ה' רוצה... הם כבר מנחילים לנו מה שכתוב בתורה או מה שה' אמר להם.. אבל אברהם אבינו הוא בשלב שלפני כן... הוא לא מלמד אותנו תורה או קדושה... הוא מלמד דבר ראשון שיש בורא עולם!!! ומכאן ואילך בא נחשוב עליו... בא ננסה לחשוב מה הוא רוצה... בא ניתן לו להגיד לנו מה הוא רוצה.. זהו!!! בזו מסתכמת השיטה של אברהם אבינו...

ואיפה זה מגיע לידי ביטוי?? בעשרה ניסיונות!!! הדגש בעשרה ניסיונות... שזה היה עשרה סוגים **שונים** של ניסיונות... כל ניסיון היה משהו **אחר**... מכיוון אחר... מזווית אחרת... וממילא!!! אם לאברהם אבינו היה שיטה משלו!!! דרך משלו!!! אז בשלושה או ארבעה ניסיונות מתוך עשרה הוא היה עוד איכשהו עומד כי הניסיונות האלו במקרה התאימו לשיטה שלו... זה בדיוק יצא לו טוב שזה לא סותר את התפיסת חיים שלו... זה דווקא הסתדר לו טוב עם השיטה שלו... (היה לו אפילו מה לספר על עצמו אח"כ...) אבל בניסיונות אחרים הוא פתאום היה נתקע... הופה!! זה לא מסתדר עם השיטה שלו... רבש"ע: אתה רוצה שאני אקפוץ לאש למענך?? אין שום בעיה... אני מוכן!!! זה בראש שלי... אני כל הזמן מדבר על זה בתווירה שלי בשלשידע"ס שצריך למסור נפש ולקפוץ לאש כדי לקדש שם שמים... אבל לזרוק ילד חולה מהבית יחד עם אמא שלו עם לחם וחמת מים?? מצטער... זה לא מתאים לי... זה מנוגד לשיטה שלי... בכל הסדנאות שאני מעביר בהנחיית הורים... אני תמיד נוזף באותם הורים חסרי לב שמפקירים את הילדים שלהם... צר לי בורא עולם... תחפש ניסיון אחר... זה לא מתאים לקהילה שלי... לחצר שבה גדלתי... **זה הרעיון של העשרה ניסיונות!!!** זה לא עניין של כמות... זה עניין של עשרה סוגים שונים לגמרי של ניסיונות שבהם אברהם אבינו הוכיח **שאין לו שום שיטה משלו!!!** השיטה שלו מסתכמת במשפט אחד: אני נותן לרבש"ע את זכות הדיבור מתחילה ועד סוף... הוא יתברך יגיד לי מה שהוא רוצה ואני פה למענו יתברך...

זו השיטה היחידה שיש לי להציע: הנני!!! לעשות רצונך אלוקי חפצתי!!!

וכאן יש נקודה מאוד עדינה: אנחנו מאוד הרבה פוגשים את יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד... סו"ס יצחק זה עמוד הגבורה... עמוד העבודה... יש לנו עסק עם עבודה... אם יעקב אבינו זה עמוד התורה אז יש לנו יד ושם בתורה... יוסף זה קדושה... יש לנו משהו עם קדושה וכן הלאה וכן הלאה... אבל אברהם?? את אברהם אנחנו עלולים לא לפגוש אף פעם!!! כי אברהם לא חושב על כלום... רק על משהו אחד!!! אברהם חושב על הרבש"ע!! זהו!!!

אברהם מסתכל ישר לנקודה... מה אבא שבשמים רוצה?? בינינו לבין עצמנו: מתי פעם אחרונה חשבת על הרבש"ע?? שים לב: לא דיברתי על חיזוק בלימוד... לא בשמירת עיניים... לא בחסד ולא במוסר ולא בחסידות... על זה אנחנו חושבים הרבה... אני מדבר כעת על הרבש"ע... מתי פעם אחרונה יצא לי ולך לחשוב על הרבש"ע... שיש רבש"ע... ואין אני יכול לשמח אותו?? אין אני יכול לעשות את רצונו יותר ויותר??

זו נקודה למחשבה!!! לזכור את אברהם אבינו... לזכור את המצע של אברהם אבינו... לזכור שבסופו של דבר אסור שמרוב עצים נאבד את היער... אסור שמרוב שטייגן ומרוב קדושה ומרוב חסד וזיכוי הרבים... מרוב כל הערכים היהודים אנחנו נשכח לחשוב על הרבש"ע...

לך-אף אחד לא נשאר על אותה בלטה.

יש משהו מעניין בשתי הפרשות- לך לך וירא... אם תשים לב: שתי הפרשות האלו הם כמו **סיפור בהמשכים!!!** כמעט כל הדמויות שמוזכרות בפרשת לך לך... מוזכרות שוב פעם בפרשת וירא... הפרשות האלו הם כמו שני פרקים... פרשת לך לך זה פרק ראשון... שם אנחנו עורכים היכרות ראשונית עם הדמויות... ואז מגיע פרק ב' שזה פרשת וירא שישם אנחנו שוב פוגשים את אותם דמויות... מה אירע איתם בהמשך הדרך... זה ממש רשימה של אנשים: א. אברהם ושרה, ב. הגר, ג. לוט, ה. סדום, ו. ישמעאל ז. ואפילו ממרא... כל הדמויות האלו מוזכרות פעם ראשונה בפרשת לך לך ושוב!!! בפרשת וירא...

והמכנה המשותף בין כככולם **שאף אחד לא נשאר באותו מקום!!!** כולם זזו... אף אחד לא המשיך לעמוד על אותה משבצת... אם זה אברהם... אז בכל לך הוא מתחיל לעלות בעבודת ה'. ועד סוף פרשת וירא הוא כבר מגיע לפסגת השיעור קומה של אדם השלם בקדושת יוצרו של "ענה ידעתי כי ירא אלוקים אתה..." אבל לא רק אברהם ושרה עושים שטייגן... לא רק הם מתקדמים בחיים... גם לוט לא נשאר באותו מקום... לוט דווקא מתחיל טוב... וגם לוט ההולך את אברם היה צאן ובקר... ועד פרשת וירא הוא מסיים את חייו כמו סמרטוט... נמלט על נפשו ומתחבא באיזושהי מערה שחובה...

ישמעאל גם מתחיל טוב... נימול בגיל 13... ועד פרשת וירא הוא כבר יוצא לתרבות רעה... אמא שלו גם עוברת תנודות... כבר בלך לך... בהתחלה היא עוד שפחת שרי ובפרשת וירא היא מגורשת ותועה במדבר... בקיצור: אף אחד לא נשאר על אותה בלטה!!! כולם זזים... כולם עוברים שינויים ותהפוכות בחיים... **בא נגיד את זה ככה:** הכותרת של הפרשה שלנו- **"לך לך"!!** לא פוסחת על אף אחד... אמנם הקב"ה ציווה את אברם לך לך... אבל תכל'ס... בשטח כולם נמצאים במצב של לך לך... גם ישמעאל וגם לוט וגם הגר וגם סדום... כולם עוברים תהליך של לך לך... השאלה לאן!!! לאן פנינו מועדות...

ללמדך בחור יקר: אם אתה עובר כל מיני תהפוכות ושינויים מתוך הבית מדרש... מתוך הגמ'... אז אמנם ה' מנסה אותך בניסיון הלך לך... וזה קשה!!! אבל שלא תחשוב לרגע שמי שנמצא מחוץ לבית המדרש... הוא יושב רגל על רגל והכל שריר וקיים!!! תכל'ס... בשורה התחתונה אף אחד לא חולם כאן... כולם זזים ומטולטים לאן ומנוענעים ממקום למקום... כל השאלה לאן זזים... לאן הולכים... כל השאלה מה עושים עם הלך לך... לוט לוקח את הלך לך לכיוון של סדום ואברהם לוקח את הלך לך עד כסא הכבוד... שרי לוקחת את הלך לך עד המדרגה של שרה אמנו... והגר לוקחת את הלך לך למקום של לך ושוב...

כך שאל תחשוב- אוי... דווקא בגלל שאני בחור בן עליה עובד ה'... לכן נגזר עלי לעבור כל מיני ניסיונות וכל מיני לך לך... אל תמחר לחשוב שרק אברהם אבינו עובר טלטלות של לך לך...

זה בסדר!!! אם תעקוב אחרי לוט והגר... הם עוברים תהפוכות הרבה יותר קשות ולא פשוטות מאברהם...

רק מה?? רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הירבה להם תורה ומצוות!! אחרי שכבר בלאו הכי צריך לעבור בחיים... אז אצל אברהם הקב"ה עושה מזה ציווי... לך לך מארצך וממולדתך- ואעשך לגוי גדול... אבל גם אלו שה' לא ציווה אותם לך לך... הם גם הולכים... אוהו הולכים... הם לא מפסיקים לרגע ללכת הלך וחוזרו... רק אברהם מקבל שכר על כל הליכה והליכה- ואברך ואגדלה שמך והיה ברכה... ואילו לוט משלם מחיר יקר על הלך לך שלו...

שיהיה ברור: אותו בחור שנמצא מחוץ לבית המדרש עובר תהפוכות וקשיים כמון והרבה יותר ממך... אבל לך יש את הזכות לעשות את זה בדחלתא דה'!!! לקבל שכר על כל עמל ויגיעה... להוציא את כל החיי צער תחיה על- בתורה אתה עמל ואם אתה עושה כן אשריך בעולם הזה וטוב לך בעולם הבא...

ההלו... נהג... תסגור דלתות... תצא... העיקר שאני כבר יושב.

מכיר את האנשים האלו??? יש עומס אדיר בתחנה... המוני אנשים נדחפים... מחכים כבר שלושת רבעי לאוטובוס... כאוס שלם... והנה סו"ס מגיע האוטובוס... ואז הדלתות נפתחות ומלא אנשים נדחפים לתוך האוטובוס... וידינו הצליח להיכנס ראשון... תפס חמש מקומות... התמקם טוב... ו... ואז הוא צועק לנהג... זה בסדר... אפשר לצאת...

צעקתי על אותו אחד: למה אתה אומר לנהג לצאת?? כי... כי אתה כבר יושב במקום שלך... אתה לא רואה שיש פה עוד אנשים שעדיין נלחמים בשארית כוחותם להידחף לתוך האוטובוס בעמידה... מה... הם לא קיימים?? גם הם צריכים להגיע הבייתה... (אגב: עד לפני עשר שנים לא הייתי יותר טוב... אני זן לכך זכות את מי שעדיין לא הקים בית... מטבע הדברים הוא רואה רק את עצמו)... ואז גם אני צעקתי לנהג: לא!! אל תסגור את הדלת... תן לכל מי שרק יכול להידחף שידחף... ואז נדחפו ונדחפו... עד אפס מקום... והדלת ננעלה ויצאנו לדרך...

אני מביא את הסיפור הזה נטו בתור משל בעלמא... **כלפי מה הדברים אמורים???**

כלל ישראל עומדים בתחנה... כבר אלפיים שנה אנחנו עומדים בציפיה בתחנה... מחכים שהמשיח יגיע... והנה הוא הגיע!!! לצורך העניין המשיח זה נהג האוטובוס... והנה האוטובוס הופיע... המשיח פותח את הדלתות... ואנחנו נכנסים בשעטה... אוהו... ברוך ה' הגיע הגאולה... איזה שמחה... אנחנו יראי ה' מתמקמים כל אחד בכסאו המרווח...

וקדימה משיח... אתה יכול לסגור את הדלת... אנחנו כבר רוצים לצאת לדרך...

נהג מצידו לסגור דלתות כמה שיותר מהר... הוא בטח רוצה כבר לצאת לדרך...

אבל יש מישהו שמפריע לו!!! יש מישהו שלא נותן למשיח לסגור את הדלת!!! אתה יודע מי זה? זה לא פחות ולא יותר אברהם אבינו!!! מדרש רבה מפורש: "וירד העיט על הפגרים וישב אותם אברהם" אומר המדרש: שהעיט זה מלך המשיח... והפגרים זה הדור האחרון שהם כמו פגרים מתים... (כמו שכתוב: "בימים ההם תתעלפנה הבתולות והבחורים בצמא... והצמא המדובר הוא ש"בקשו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו- סוף יואל)... ואז וירד העיט על הפגרים... כשהמשיח רואה את העלפון חושם של הדור עם כל הניסיונות והפיתויים מיד... וירד העיט על הפגרים!!! המשיח מקבל רשות והוא מופיע... הנהג מגיע עם האוטובוס ופותח דלתות... ממלא נוסעים... וקדימה... סוגרים דלתות ויוצאים לדרך... דרך הגאולה... והנה העיט יורד ויורד ומתקרר ועוד שניה הוא מחיה את עם ישראל... מחיש את הגאולה... ולפתע!!! מגיע לא פחות ולא יותר אברהם אבינו ומגרש את העיט... מגרש את המשיח... לא!! עדיין לא הגיע הזמן!!! שים לב: מפחיד לומר: הגאולה כבר היתה אמורה להגיע... ומי מעכב?? מי עדיין לא נותן?? לא פחות ולא יותר אברהם אבינו... הוא מגרש את העיט... לא נותן לו להחיות את הפגרים... הוא לא נותן לנהג לסגור דלתות ולצאת...

למה??? טאטע אברהם: למה אתה עושה לנו את זה? למה מחכים???

מה עונה לנו אברהם? וישב אותם אברהם!! אומר המדרש: אברהם משיב אותם בתשובה...

אבא אברהם... הוא אבא של כל כלל ישראל... אבא של כל יהודי ויהודי... ואבא אברהם יודע שברגע שיסגרו הדלתות... אמנם הגאולה תצא לדרך... אבל יש כמה יהודים שהפסידו את הרכבת... יש כמה נשמות יקרות שאבא אברהם מתחנן לנהג ולנוסעים... אנא תחכו להם... זה עניין של ימים ספורים עד שהם שבים הבייתה... עד שגם הם נדחפים לאוטובוס...

נהג האוטובוס כבר דוחק... המשיח כבר מאבד את הסבלנות... העיט כבר מייחל ומצפה לבא ולהחיות את הפגרים... אבל אבא אברהם נאבק על כל ילד... אבא אברהם מתחנן... יש לי פה עוד בן אייפוניסט שאני לא יכול לוותר עליו... תחכו לו עוד טיפה... אולי הוא יתפוס את עצמו ברגע האחרון ונוכל למצא "מלאך מליץ... להגיד ישרו ויחוננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כופר..." יש פה בחור שאמנם הוא כעת ברידה ורוחנית אבל תחכו לו כמה ימים והוא יתפוס את עצמו לידיים והוא יתפוס את הרכבת... ויש בין אברהם אבינו למלך המשיח מאבק איתנים... ואנחנו בצד של המשיח... המשיח וגם אנחנו רוצים כבר לסגור דלתות... רוצים כבר לצאת לדרך... אבל אבא אברהם פורץ בכפי... ומתחנן- חכו לי עוד יום אחד... מה אעשה עם הילד שלי... הבחור הזה שהוא אמנם בסיידר... אבל הוא יכול הרבה יותר... ואם הוא לא יתפוס את עצמו לידיים ברגע האחרון... אז אח"כ יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ... ותכל'ס יום אחד הדלתות יסגרו!!! עם כל הכבוד לטאטע אברהם... אבל דוד המלך בסופו של דבר מקבל את הגביע... הוא בסוף מקבל את הזימון... ויום אחד העיט ירד וירד ואברהם כבר לא יוכל לגרש אותם!!! יום אחד הדלתות יסגרו... ומי שבפנים בפנים ומי שלא נעבאך לא...

אבל לבנותיהם אברהם אבינו נאבק על כל פגר... על כל יהודי שיכול לתפוס את עצמו ברגע אחרון... רגע לפני שיבואו ימים אשר אין בהם חפץ... **וצריך לדעת את זה!!!** את המפה הזו כל אחד מאיתנו צריך לקרוא!! לא רק אלו שנמצאים מבחוץ... אלא גם מי שבפנים... צריך לדעת שאנחנו נמצאים ברגעים האחרונים!! והם באמת הרגעים הכי קשים... הכי מעייפים... יש לנו עסק עם פגרים... ניסיונות ופיתויים לא פשוטים... הסתבכויות רגשיות וכדו' אבל וישב אותם אברהם!!! אברהם אבינו רוצה להרויח זמן... אברהם אבינו יודע מה זה עוד דקה נוספת של תשובה ומעשים טובים בעולם הזה... שזה יותר מכל חיי העולם הבא...

רק אבא שכל כולו רחמים... רק הוא יכול לקחת על עצמו כזו אחריות לעכב את הגלות!! ולו בשביל להרויח עוד כמה דקות של צ'אנס לבנים שלנו... אז מה אנחנו נעשה???

מצד אחד אנחנו מחכים לגאולה... רוצים כבר שהנהג יסגור דלתות ונצא לדרך... אבל כל יום נוסף שזה לא קורה... נבין שיש לפנינו צ'אנס שלא יחזור!!! נבין שלא לחינם אברהם אבינו מנסה לדחוק את הקץ... הוא יודע שאפשר כעת לעשות מה שאח"כ לא נוכל לעשות... נבין שכדאי לנשום עוד כמה נשימות עמוקות ולהתאמץ... כי... כי יש אוצרות שרק כעת אפשר עדיין לאסוף אותם... לפני שהדלתות יסגרו... צר לנו טאטע אברהם... צר לנו לצער אותך... אבל הנהג לא יחכה... יום אחד המשיח יופיע ויסגור את הדלתות... ומי שנדחף ברגע האחרון יפליג יחד איתנו ומי שלא לא... אנחנו קצת בבעיה!!! אנחנו עומדים קרועים בלחץ רגשי בין אברהם אבינו לדוד המלך... שניהם הרועים שלנו... האינטרס שלהם הוא האינטרס שלנו... אנחנו רוצים ששניהם ישמחו... הבעיה היא שכלל שנוקף הזמן מתחדד הניגוד אינטרסים!!! אברהם אבינו עומד בפתח יקומא ברמקול לעוד ועוד יהודים שיכנסו פנימה והוא לא מוותר עליהם... ואילו הנהג עומד קצר רוח וכבר רוצה לסגור את הדלת... ולנו לא נותר אלא לזעוק: אנא ה'... על כן נקווה לך ה' אלוקיני מצד אחד לראות מהרה בתפארת עוזך!!! די- משיח עכשיו... אבל מצד שני: שנזכה לתפוס את עצמנו לידיים בעוד מועד...

מי הראשון שצריך למצא אותנו בבית הכנסת??

תרשה לי לפתוח נושא: כשבאים לפעמים לעשות חשבון נפש... מה צריך לתקן... במה אנחנו לא בסדר... מה ה' רוצה לעורר אותנו... נניח שיש קהילה מסוימת או מוסד מסוים שקרו בה כמה אסונות ל"ע... או לצורך העניין... נניח האסון הנורא שקרה במירונו... וכעת נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה'... כעת צריך לעשות חשבון נפש על מה זה קרה... כעת ישנם שתי גישות שונות לגמרי מאיזה כיוון לעשות חשבון נפש!!! גישה אחת מאוד מוכרת... ואילו הגישה השניה ממש ממש לא... לא מוכרת בכלל... יתכן שמעולם לא חשבנו עליה... ועל זה אני רוצה לדבר...

אז ככה: הגישה המקובלת ומסתמא גם המתבקשת זה בדרך כלל משהו בסגנון של בדק הבית!!! פשוט לבדוק אולי יש פה דברים שנעשים לא לפי רצון התורה... אולי נעשים כאן דברים שמוגדים לרצון ה'... בשביל זה מגיע הרב או המו"צ ומתחילים להסתכל ימינה ושאלה ולבדוק האם יש סדקים... מה טעון תיקון... ואז נניח מגיעים למסקנה ש... שמדברים פה בחזרת הש"ץ... או שלא מקפידים על כבוד הספרים... או על כבוד בית הכנסת... או עניין של צניעות בעזרת נשים... או שיש מה להתחזק בצדקה בייחס לעניי הקהילה... אולי שהתגלעה כאן מחלוקת ושנאת חינוש שצריך להתרחק ממנה... והכי הכי: אולי יש פה ערוות דבר שעל זה נאמר ושב מאחריו... אולי יש פה אנשים שיש להם חשיפה לא מבוקרת לרשת ואנחנו לא מספיק מוחים בהם וכו' וכו'...

כל זה נקרא בדק הבית... פשוט עוברים על כל התרי"ג מצוות ובודקים במה אנחנו לא בסדר ומנסים לתקן... זה חשבון הנפש המקובל... מה שנקרא: **עניינא דמתא!!!** מה העיר/קהילה/הביהכ"ס דרוש תיקון...

עד כאן סוג אחד של חשבון הנפש! זה הסוג המוכר...

אבל צריך לקחת בחשבון שיש עוד סוג **אחר לגמרי לגמרי** של חשבון הנפש... מזוית אחרת לגמרי... שיש סיכוי גדול שאף אחד לא חושב עליו...

אתה יודע איזה חשבון הנפש???

ברשותך... אתה מסכים שאוריד כפפות ואדבר ברחל בתך הקטנה?

אז זהו!!! שבקהילה שלנו הכל בסיידר... הכל גלאט... מקפידים פה על קוצו של יו"ד. לא מדברים בחזרת הש"ץ... ולא מגיעים מאוחר... יש פה חשמל ומים של שבת... לא משנים ח"ו מהנוסח והמנהגים... ולאף אחד אין סמארטפון... דואגים פה לכל העניינים... הצניעות בסיידר... הכל בסיידר... מדובר פה בקהילה של הציבור הכי איכותי ומדקדק בהלכה....

אבל יש בעיה אחרת... תכנס לבית הכנסת ותנשום את האוירה... תסתכל על ההלך רוח הכללי... על

הסגנון של המודעות... על אופי הפעילות... משהו פה חסר... משהו פה חסר... תנחש מי? הרבנו של עולם!!!

לא נעים לומר... אבל יתכן שאף אחד פה לא חושב על הרבש"ע!!!

תשאל אותי: איך רואים שלא חושבים פה על הרבש"ע??

תקשיב לאוירה הכללית... ניתן לפגוש את זה בכל פינה... הנושא שהכי מעסיק פה את כולם זה איך להאדיר ולייחצן ולשווק את הקהילה שלנו... ולהוכיח שגם אנחנו קיימים וגם לנו מגיע הקצאות מהעירייה... (או מגיע לנו נציג בעירייה... לא משנה הסדר...) הנה... תראה... לפני חודשיים פתחו פה אויצר הספרים חדש... זה האויצר הכי גדול בכל האזור... יותר מ... ויותר מ... וגם לפני חודש היה פה מעמד של חנוכת הבית... אה... איזה מפגן עוצמתי היה כאן... כולם הגיעו... הקהילה שלנו נכנסה לתודעה של הציבור... וכל הזמן מתקשקים סביב זה... זה הנושא... בקיצור: עזוב... לא נעים לדבר על זה... אתה מבין טוב מאוד על מה אני מדבר... (כמובן בלי הכללות... ברור שיש הרבה מקומות שלא זה השיח...)

עכשיו: שלא תבין לא נכון: כלפי חוץ אתה רואה פה רק כבוד שמים... בעל תשובה טרי שיכנס לכאן כולו יהיה אחוז התפעלות... איזה כבוד שמים... איזה ארון קודש מדהים... איך מכבדים פה את ה' ואת הרבנים וכו'... ואני ואתה נקרוץ אחד לשני ונלחש לעצמנו: הוי בעל תשובה... אתה כזה מתוק!!! הלואי עלינו... אנחנו הרי יודעים שכל המפואר והגדול והעוצמתי זה בשביל להראות שאנחנו הכי יודעים להזיז דברים. ואנחנו גם הכי יודעים לעמוד על שלנו ולהשיג מימון... ובקיצור: אנחנו ואנחנו... עסוקים כל הזמן בהאדרת שמנו... ואלמלא ר' חיים ויטאל שהיה כותב את זה בפירוש בהקדמה לכתבי האר"י היה מפחיד להתבטא כך אבל הוא כותב בפירוש (כבר בדור שלו...) שכל אחד עסוק ב"הבה נבנה לנו מגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם!!!! המהרה"ו כבר אז... לפני חמש מאות שנה מבכה ומקונן שאנשים בונים בית כנסת ובית מדרש ומוסדות וכלפי חוץ זה נראה שהכל כבוד שמים ולמען שמו באהבה... ותכל"ס... בשטח... המטרה היא **ונעשה לנו שם!!!!** (עכשיו: בינינו... אתה יודע שאני לא מדבר פה על יהודי שנכשל מידי פעם במחשבות זרות של כבוד ומעמד... הלואי וזה היה הנושא... (אולי המהרה"ו דיבר על אחד כזה) אנחנו מדברים פה על נושאים שעולים על השלחן בריש גלי ואף אחד כבר לא מתבייש לדבר עליהם בקול רם... לפעמים זה זועק מכל פינה ומכל מודעה ומכל פרסומת ומכל התנהלות... אחד הדברים שמטריפים את דעתי... אתה נכנס לבית מדרש ואתה רואה עושים שם מגבית לטובת בית הכנסת... ובשביל זה צריך לעשות פרסומת... מה כתוב במודעות?? למענו!!! לטובתנו!!! כדי שיהיה לנו בית מדרש משלנו!!! וכל מי שקורא את הפרסומת והוא לא לגמרי טיפש מבין טוב מאוד את רוח הדברים שהכוונה היא שיהיה **לנו** בית מדרש משלנו ולא נצטרך להתפלל בבית הכנסת שממול... והמשפט היחיד שרק חסר כאן זה שהכל לשם שמים!!!! ותסלח לי: אתה יודע מי לימד אותנו לחיות עם הרמאות העצמית הזו? הבחירות!!! המשפט הראשון בבחירות: זה **לקדש שם שמים!!!** ואחרי הכותרת הזו פתאום יוצא כל האגו וכל הניגודי אינטרסים ותאוות שלטון החוצה והכל תחת הכותרת לקדש שם שמים... **שם!!!** שם למדנו שאפשר לקחת את כבוד שמים ולגייס אותו לתאוות שלטון ואני אמלך... זה יכול ללכת ביחד...)

ותכל"ס... יום אחד רוצים לעשות חשבון נפש... רוצים

לעשות בדק הבית במה צריך להתחזק... ומתחילים לחפש מתחת הריצפה אולי יש סעיף קטן במ"ב שדילגנו עליו בהלכות בית כנסת... אולי בגלל שמדברים בחזרת הש"ץ... ואולי בגלל שעדיין חסר נביא מלכים (יש כבר ישעיה ירמיה... ורק מלכים חסר... אבל בשל זה הסער הגדול) אולי בגלל שהגרנטור פה לא על הכל... או שאולי בגלל שלא אומרים כאן אנעים זמירות או אולי שינו שינוי קטן מהמנהג שהבאנו מאירופה... **אז זהו!!!** שצריך לקחת בחשבון שיש גם!!! לפחות גם!!! סוג אחר לגמרי של חשבון הנפש שגם אותו צריך לקחת בחשבון!!! (לפחות בשל של ברירת מחדל... אחרי שכבר פשפשונו בכל המעשים ולא מצאנו כלום) צריך לדעת שיש סוג של חשבון הנפש... שהעניין שלו הוא אחד ויחיד: **איפה הרבש"ע פה בכל הסיפור! האם משהו פה חושב על הרבש"ע...** הרבש"ע מגיע לבית המדרש המפואר והמהודר שמקפידים בו על כל החומרות והמנהגים... והרבש"ע שואל: **משהו פה חושב עליי??**

מישהו פה זוכר לרגע שמטרתו של הבית הזה לעשות **לי** נחת רוח??

זה סוג של חשבון נפש נוקב שאנחנו בקבוצת סיכון דלג עליו לחלוטין!!!

זה הסיפור חיים של אברהם אבינו! זה הנושא היחיד של אברהם אבינו... לאברהם אבינו יש מצע מאוד מאוד פשוט וברור: אברהם אבינו חושב על הרבש"ע!!! זה הכל!!! יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד... זה כבר הלאה... זה כבר יותר פרטני... יצחק בעבידיה... יעקב בתורה... יוסף בקדושה... לכל אחד מהששת רועים יש כבר את הזוית היותר מעשית מה רצון ה'... מה צריך לעשות... זה כבר תכנים שמופיעים אצלנו ברשימה... (אנחנו עושים חשבון נפש על תורה ועבודה וגמילות חסדים) אבל לאברהם אבינו אין זוית מסוימת... אין פינה מסוימת ביהדות... אברהם יודע דבר אחד: יש בורא עולם!!! אני חושב עליו!!! זה הנושא היחיד שמעסיק אותי.

וצריך לזכור שאחרי כל הערכים התורניים... אחרי שהצלחנו לשמר את כל המנהגים שהבאנו מאירופה... אחרי שדאגנו לנוסח ולזמני התפילות לפי הדרך המסורה לנו ואחרי שסיימנו להקפיד על כל דקדוקי ההלכה

בסופו של דבר יש משהו אחד שלכה"פ בבית הכנסת הוא אמור להעסיק אותנו מעל הכל... **אנחנו נמצאים בבית של ה'!!!** ה' כאן הוא המארח... והוא אמור לתפוס פה את המרכז... הוא הנושא פה!!! וד"ל...

עד כאן יריתי אש וגפרית לכל הכיוונים... כעת בא ננמיק להבות... בא נבין את עצמנו... אליבא דאמת אנחנו לא אשמים!!! בדורות האחרונים אנחנו חיים במצב גאוגרפי מסוים שהוא אחד האשמים העיקריים... הוא זה שמסיט לנו את כבוד שמים לכל מיני מחוזות אחרים לגמרי לגמרי...

התירוצים... צועק מכל ההתנהלות שאתה לא דואג לכבוד שמים אלא לבטן שלך!! כל ההסברים ההיגיוניים שלי מול אותו רב... זה אמנם מתקבל... אבל עדיין בערבון מוגבל... יש גבול כמה אתה יכול לדאוג רק לכבוד שמים של אנ"ש... זה לא שייך... פאסט נישט...

אז מה לעשות?? לא ברור... לא יודע... זו בעיה... זה לא פשוט... מה שכן ברור... **שצריך להתמודד עם זה...** אי אפשר להינעל בידישקייט של אנ"ש...

אי אפשר שהמגזריות תגנוב **לגמרי** את הבמה!!! (זו הסיבה שיש קהילות סגורות שיש בהם נכונות לקיבוע רחוקים... בשביל לבטא לכה"פ שאנחנו לא חושבים רק היידישקייט שלנו). צריך לדאוג איכשהו שלמרות שהישיבה שלנו היא ישיבה הכי טובה... והרישום הכי טוב... ואנחנו פטריוטים של הישיבה וכו' וכו'... בסופו של דבר לא נשכח שזה בית של ה'!!! והבית הזה בא לפאר את ה' יתב' ולא את השם שלנו... צריך איכשהו לדאוג שכבוד שמים יוצף על פני השטח... גם אם הבית מדרש שלנו ויש לנו גאוות יחידה וזה חשוב... בסופו של דבר צריך לזכור שעל כולנה זה בית של ה'!!!

ויבא השואל התמים וישאל: תכל'ס... איפה זה פוגש אותי? איפה השיקול של כבוד שמים פוגש אותי בבית הכנסת או בישיבה או בקהילה??

הוי הוי הוי... זה בסדר... זה פוגש אותנו בכל שיקול דעת הכי קטן... בכל קבלת החלטה הכי קטנה... ניתן לראות באופן בולט על מי חושבים כאן... האם חושבים על עצמנו או על הרבש"ע... עדיף לא להיכנס לפרטים... אבל לא חסרים ויכוחים פנימיים... או פוליטיקות חיצוניות מול קהילות אחרות... או מול אחד מהמתפללים שלא לגמרי מפאר את הניראות של קהילתנו או ישיבתנו... וכעת האם לדאוג לקוסמטיקה שלנו או לחשוב מה הרבש"ע היה רוצה שיקרה כאן?? בא נעזור כאן... תן לחכם ויחכם עוד... אני רק יכול לומר דבר אחד: צר לי לאכזב... אבל בדרך כלל מי שאיכפת לו כבוד שמים הוא קצת פחות פוטוגני... הוא קצת פחות מרשים... פחות יחצן... (דווקא להצליח הוא מצליח יותר... כי רצון יראיו יעשה... אבל בתחרות היחצנות הוא פחות מוביל כי כאמור... למפגן יחצנות יש מחיר... מחיר שתמיד יבא על חשבון כבוד שמים)... כן... ההוכחה הפשוטה ביותר זה מהשני בתי מקדשות שהיה לנו!!! היה בית ששלמה המלך בנה ובית שהורדוס בנה... איזה מקדש היה יותר יפה ומרשים?? הבית שהורדוס בנה!!! למה?? כי הורדוס חשב על עצמו... הוא שיפץ את המקדש ברמה הכי גבוהה כדי ששככלום ידעו שהוא קיים... לכן הוא היקצה את כל המשאבים ביחצנות... לעומת זאת שלמה המלך היה כנראה עסוק בעוד כמה וכמה ערכים של רצון ה' שחשובים טיפה יותר... שורה תחתונה: **בית כנסת זה הנכס הפרטי ששייך לאברהם אבינו!!!** אברהם אבינו הוא זה שקבע מקום לתפילתו... והגמ' אומרת שמי שקובע מקום לתפילתו אלוקי אברהם בעזרו... למה דווקא אברהם?? כי בית כנסת זה מקום שכל עניינו כבוד שמים!!! במקום הזה הרבש"ע הוא הנושא... פה חושבים על הרבש"ע... פה חושבים מה ה' היה רוצה שיקרה... אשרי יושבי ביתך!!! פה יושבים וחושבים על ה'...

שלך... תסתכל רגע במבט מלמעלה!!! איך זה נראה מלמעלה... מהשמים... תחשוב רגע על הרבש"ע!!! תחשוב שאני עשיתי עירוב רק לחברים שלי... רק לאנ"ש... ואילו אלו מהבנין ממול לא... תחשוב שהרבש"ע מגיע כעת מהשמים ומסתכל על מה שעשיתי... איך הרבש"ע רואה את זה?? שעשיתי עירוב למענו יתברך? או שעשיתי עירוב למפלגה שלי? עזוב כעת את הסיבות והאילווצים. **תסתכל כעת במבט של כבוד שמים...** במבט של אברהם אבינו שחושב על הרבש"ע... איך זה נראה?? זה לא נראה טוב!! לא מריח טוב!! זה נראה שכבוד שמים פחות מטריד אותי... מה שחשוב לי זה לסדר את החברים שלי... והכי הכי: אני לא צריך להגיד לך שבשלב מסוים מתרגלים להתנהלות הזו... ואז נוצר מצב כל אחד באמת מתרגל לדאוג רק לידישקייט של עצמו... ורק לכבוד שמים שלו... ורק לשבת קודש שלו... ויום אחד אתה מסתכל ימינה ושמאלה ופתאום קולט שיש פה הכל חוץ מהרבש"ע... יש פה כבוד שמים... יש פה עירוב... מקוואות... מוסדות... ישיבות... כוללים... אבל כבוד שמים **שלי!!!** של האנ"ש **שלי!!!**

ותכל'ס... אנחנו לא אשמים!!! לא אנחנו הזמנו את זה... הנתונים שלנו מזמנים את זה בעל כרחנו... אנחנו בבעיה!! בעיה אמיתית!! מה הבעיה?? שבשבעים שנה האחרונות היה קיבוץ גלויות... מצד אחד עלינו כולנו לארץ ישראל... אבל מצד שני עדיין נשאנו!! כל אחד נשאר בעיירה שלו באירופה... וכתוצאה מזה כל דבר טוב שתעשה בידישקייט... מה שזה יהיה... בסופו של דבר זה תמיד יגיע איכשהו לפן המגזרי... אם אני אפתח חידור... שאלת הסף תהיה: למי ההקצאה? לחסידים או לליטאים? אני עדיין לא הספקתי לצאת מהמקווה להתרכז ביחוד המעשה למען שמו יתברך... וכבר הסדין האדום מופיע... כן... אינטרסנט של מי אתה...?? לאיזה מגזר אתה דואג?? את מי לא תקבל?? ואוטומטית זה גונב את הבמה... **לא אנחנו הזמנו את השאלות שלנו!!!** המציאות בשטח הזמינה את הנושא העדתי הזה שנדחף לכל מקום ומסיט את כבוד שמים למקום של אגו!! **תחשוב שלפני שמונים שנה לא היה לנו את השפראך הזה בכלל...** כשהבריסקער רוב פתח בית כנסת בבריסק... האם הוא פתח את זה לבריסקער?? הוא פתח לכל תושבי בריסק מהבריסקער הכי פרועם ועד האיכר הכי מגושם (כעדותו של הרב שטיינמן שלמדו איתו בחידור הפשוטים שבפשוטים...) הרבה מוויזניץ פתח בית כנסת בעיירת ויזניץ... האם מישוהו בכלל דיבר שזה בית מדרש לחסידי ויזניץ או לחסידות אחרת?? מי זה חסידי ויזניץ בכלל... אין כזה דבר חסידות ויזניץ... יש עיירת ויזניץ... פתחנו פה בית ה' שמיועד עבור כל רומני שגר כאן בעיירה... זה לא שהאנשים בדורות הקודמים היו יותר טהורי לב ומעשיהם היו יותר לשם שמים... פשוט לא היה להם את הנתונים המורכבים שלנו... היום מה שתעשה בכבוד שמים... תמיד הפן המגזרי יכנס... והכבוד שמים יכנס לתוך המגירה המגזרית... אתה תדאג אמנם לכבוד שמים אבל רק לכבוד שמים הליטאיי!! רק לידישקייט של ספרדים!!

ואנחנו לא אשמים... אנחנו לא הזמנו את זה... אבל תכל'ס... אלו הם הנתונים... ו... ותכל'ס זה צורם!!! ואי אפשר להשלים עם זה... אי אפשר להרים ידיים ולומר... מה אפשר לעשות... זה מה שיש... כי תכל'ס זה צורם!!! אתה לא יכול לגמרי לגמרי לדאוג רק רק לידישקייט של אנ"ש... כי... כי תכל'ס... אחרי כל

מה אני מתכוין?? אני אתן לך דוגמא: זכיתי ובתור בחור היה לי קשר לרב אחד עויבד ה' מופלג... שבאמת באמת היה איכפת לו כבוד שמים!! ונטו כבוד שמים!!! והנה... יום אחד התעוררה בעיה בעירוב השכונתי... ונהיה צורך לבנות עירוב חדש... וזה כמובן היה כרוך בעלויות גבוהות ולעת עתה לא היה תקציב לתקן את ככלל העירוב... והנה קמה אחת הקהילות המסוימות שבשכונה ואירגנה לעצמה עירוב פנימי!!! עירוב שעובר בין הבניינים... עירוב פנימי רק רק לאנ"ש... זאת אומרת: יכול להיות שני בניינים אחד צמוד לשני... ובנין אחד הוא בתוך העירוב כי... כי יש שם משפחות של אנ"ש ובבנין השני אין עירוב כי הם לא מאנ"ש...

ואותו רב שהייתי קשור אליו... **זה תרה לו נוראות!!!** זה עלה לו בבריאות!!! הוא לא יכל לסבול את האנוכיות של אותה קהילה... אני לא מבין: **עירוב זה יידישקייט ? !** אם זה יידישקייט אז למה אתם דואגים רק לעצמכם?? וכי בבנין השני לא גרים יהודים חרדים לדבר ה'?? לא מגיע להם עירוב מהודור?? תחליטו: האם איכפת לכם יידישקייט או אכפת לכם הכרס שלכם?? ואני מוכרח לציין שאני דווקא הצדקתי אותם... טענתי לאותו רב בהיגיון: שאני דווקא מבין את אותה קהילה!!! מה אפשר לעשות... סו"ס הרי עובדה מוגמרת שאין תקציב לעירוב לככלל השכונה... ממילא מכורח המציאות נאלצים לעשות רק לחלק מהשכונה... נו... כעת למי לעשות ולמי לא?? בשביל זה יש פה קהילה שכמו שעניי ביתך קודמים אז גם חברי קהילה ואנ"ש קודמים... (זה בדיוק כמו שיש לי אפשרות להחזיק כולל של עשרה אברכים ולא יותר... לא מן הראוי שאני אחזיק את החברים שלי... אלו שקרובים ללבי...?) ותכל'ס... לא הצלחתי להרגיע את אותו רב... הוא עדיין היה נסער... כל פעם שהוא היה עובר ליד אותו עירוב הוא היה כאוב... למה אנשים דואגים רק לידישקייט של עצמם?? ואני בשלי. הצדקתי אותם. והנה!!! אחרי תקופה קרה משהו שקצת הפריך את הטענה שלי...

מה שקרה זה שאותו רב שבאמת היה איכפת לו יידישקייט... הלך והתרוצץ והתאמץ וגייס כספים ותוך תקופה הוא סידר עירוב לככלל תושבי האזור ללא יוצא מן הכלל... זאת אומרת: המציאות הוכיחה שמי שאיכפת לו מידישקייט... מצליח בסוף לדאוג לידישקייט לכל כלל ישראל.

וכעת... קוראים יקרים: הרי שלכם לפניכם!!! תשפטו אתם... מי נראה לכם יותר צודק?? **אני או אותו רב??** האם הרב צודק בטענה שלו על אותה קהילה למה לא דאגו לעירוב לכולם... או אני צודק בהיגיון שלי??

התשובה היא: מסובך!!! מאוד מאוד מסובך לענות על השאלה הזו...

ברור שבהיגיון היבש אני צודק!! ברור שאם אין אפשרות לדאוג לכולם אז אני נאלץ לדאוג לאנ"ש... אבל עדיין... עדיין... סו"ס הוכח שמי שאכפת לו באמת כבוד שמים מצליח איכשהו לדאוג לידישקייט גם מעבר לקופסא של אנ"ש... (גם אם לא לכל כלל ישראל... אבל קצת יותר מגבולות המגירה שבה הוא חי...) אבל לא רק זה... צא רגע מאיציגנינות

המרדף והמנוסה והתימרון בעיצומו של חג הסוכות בירושלים...

הפעם זה סיפור מהחיים... בחיים לא כל דבר זה סוגה בשושים... ובכן: נעים להכיר את ידידנו ר' שמשון. אחד מהגיבורי כח הבולטים בכפר אילון בצענים בנחלת יששכר... ר' שמשון הוא אדם מאוד מסודר ומאורגן עוד לפני תחילת השנה **הששית**... הוא כבר התחיל לחשב צעדים קדימה... לאן פנינו מועדות בשנת השמיטה הבעל"ט. והפעם הוא החליט יחד עם אמה שהגיע הזמן אחת ולתמיד לקנות בית משלנו!!! סו"ס לכפר יש מעלות וחסרונות... מצד אחד המעלות הם שיש לך אחוזה משלך... שדה וכרם ופרדס רפת ולול ואוצר... אבל מצד שני סו"ס אתה לך לפני ה' בארצות החיים- דורשים חז"ל שזה מקום שווקים... אז מילא במשך כל השש שנים אנחנו מתגוררים כאן במושב ועוסקים בעבודת האדמה ושומחים בכל הטוב... אבל ברגע שמגיע שנת השמיטה ובלאו הכי צריך לפרוש מהכל... אז לפחות שנה אחת נעבור לדירת קבע לעיר של שווקים!!!!

הוחלט שהולכים לקנות בית בבתי ערי חומה... כן... לא פחות ולא יותר... אבל אמה הסתייגה... אל תשכח אבא... ש"פ תורה בית בבית ערי חומה הבעלים הישנים יכולים להתחרט כל שנים עשר חודש... ממילא אתה יכול לקנות בית בבתי ערי חומה... אנחנו נעבור לשם... ניקח את כל המטלטלין לשם ואחרי שבועיים פתאום הבן אדם ינחות עלינו... יחזיר את הכסף וירצה את הבית בחזרה... רק זה חסר לנו...

אז יופי!!!! בשביל זה טוב שאנחנו מדברים בזמן... בשביל זה תחילת השנה הששית... כעת ניסע לאזור ירושלים... נבחר את אחד מהערים המוקפות חומה שם... נקנה שם דירה מראש!!! ועד שנת השמיטה היא כבר תיחלט לנו... בקיצור: אנחנו נעבור דירה רק אחרי שיעברו עליה שנים עשר חודש והיא חלטה לנו...

בקיפור: בחג הסוכות של שנה ששית (דהיינו שנה שעברה) אבא ואמה יצאו לסבב בהרים שסביב לירושלים... מחפשים בית מתאים בבתי ערי חומה... בית להשקעה ושיהיה לנו לתמיד- לשנת השמיטה... סו"ס מצאנו בית למכירה שמתאים בעיר רמה שסמוכה ונראית לירושלים... התיישבנו לחחה מול המוכר שלומילה... אבא הצטייד עם דרכוניות ומרגליות כדי לשלם את כל הסכום במזומן!!! וכתוב בספר וחתום והעד עדים... הבי המטפחת... הקנין נעשה... וב"ה בשעה טובה ומוצלחת בתאריך כ"ג בתשרי נעשה המקח ויצאנו לדרך... (לא לשכוח שלאורך השנה הקרובה אבא פטור ממצאת בעורכי המלחמה שהרי מי שבנה בית חדש ולא תוכו ילך וישב לביתו... פטור שתקף עד כ"ד תשרי התשפ"ב). האמת היא שלאורך המשא ומתן אבא קצת נרתעה... היו שם כמה דברים בהתנהלות שלא מצאו חן בעיניה... אבל אבא הרגיע אותה... בסיידר... סגרנו... יצאנו לדרך!!!!

לבנתיים חזרנו הבייתה... יש לנו אמנם דירה באזור ירושלים אבל לעת עתה- בשנה הששית אנחנו לא צריכים אותה... אבא לבנתיים נתן אותה בחינם לכמה צעירים משבט לוי שבחודש הקרוב הולכים לעמוד בשערי הר הבית כל הלילה וחיפשו מקום ללון... אבא מאוד התרגש על הזכות שיש לו ליהנות את עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות- מנסיון... חזרנו הבייתה... והשנה הלכה ונקפה...

והנה... הגיע א' בתשרי התשפ"ב... שבת הארץ פרשה את כנפיה על אדמת אילון בצענים... אבא חזר הבייתה בליל ר"ה כולו זורח!!! כולו שבת קודש... אבא סיפר בהתרגשות שהיום בכ"ט אלול זכינו לעשר שלוש בהמות למעשר בהמה... ואוטוטו אנחנו בדרך לירושלים לעליה לרגל... אבל לא סתם!!!! אנחנו עולים לרגל ומיד אח"כ... מגיע כ"ד תשרי והבית שלנו שמחכה לנו שם ברמה... נחלט לנו... ואנחנו מתקפלים ועושים עליה לשנה תמימה לערי יהודה... איזו התרגשות... איזה שמחה... חני ויענקי הקטנים כבר התחילו לארוז את כל המשחקים... חדווה בת השלוש התחילה לצייר כל מיני ציורים לה'... אני אתלה את זה בבית שלנו החדש שרואים משם את הגג של היכל ושומעים משם את קול המגרפה...

לא נאריך בתיאור... עולים לירושלים לכבוד חג הסוכות... ור שמשון כבד מאוד במקנה ובכסף ובזהב... משתרעים מאחוריו שלוש מעשרות בהמה... עוד נדרים ונדבות... וקצת מטלטלים התחלנו לשנע כבר עכשיו...

י"ט ראשון של חג הסוכות... אבא יושב עם כל המשפחה ואוכלים זבחי שלמים... כמובן שהלוי והגר והיתום והאלמנה מסבים גם הם... ולפתע!!!! יענקי הבן דוד מגיח בסערה... דוד שמשון... אל תשאל... קבלתי עידכון ששלוש בדרך אלך!!!! אבא החויר... מה שלומילה...?? מי שלומילה... אתה מתכוין לבעל הדירה???

כן!!!! שלומילה שקנית ממנו בית בבתי ערי חומה לפני כמעט שנה... זה שעוד פחות מעשרה ימים מגיע כ"ד בתשרי והבית שלו נחלט לך סופית!!!! הוא עכשיו מחפש אותך... הוא רוצה לגאול את הבית בחזרה...

אבא קם בסערה... ינער את עצמו בזהירות מבשר השלמים וברח... דבר ראשון ברח יחד עם יענקי... כעת אף אחד לא יודע לאן אבא ברח!!! רק יענקי יודע... יענקי הוא גברתן... הוא לא מפחד משלוש... תבין... ברגע ששלוש מחפש את אבא... הוא בבת אחת יכול להחזיר את כל המקח... והוא משבשש לנו בבת אחת את כל התכנית לשנה הבאה... ו... יענקי כבר הספיק להסביר לנו בקצרה שנפלנו עם בן אדם לא קל... בן אדם שיודע לעשות פרובוקציות... והנה... בדיוק ברגע האחרון הוא מגיע... וכעת הדרך הכי טובה להתפטר ממנו זה פשוט לחמוק!!! לברוח... יש לנו כעת מצב ממוקד!!! אם בשבוע הקרוב הוא לא מצליח לאתר את אבא והוא לא מחזיר לו את הכסף בידיים... הרי הבית נחלט לאבא... ושלוש יוכל לעמוד על הראש... זה חלום לנו לצנח נצחים!!!! (כידוע: גיטין עד: בראשונה היה הלוקח נטמן יום שנים עשר חודש כדי שיהא חלום לו התקין הלא הזקן שיהא חולש את מעותיו ללשכה ויהא שובר את הדלת ונכנס... אבל סו"ס הלא הזקן היה רק מאה שנה לפני החורבן ואנחנו מדברים על ה-320 שנה שלפני כן) תכל"ס... למי שעדיין מרחם על אבא שלנו שהוצרך להתחבא במערות באמצע חג הסוכות... זה בסדר... תרגע... צוות שלם נחלץ לעזרתו... הוא קיבל עידכון מפורט איפה נמצא שלומילה שלנו כדי לדעת לתמוך איך להתנייד בחופשיות ובכל זאת לא לפגוש אותו... (אל תשכח שבירושלים יש כעת מיליונים של אנשים... כך שרק צריך קצת סוכני מוסד וזהו) מה אתה חושב... שאבא ויתר על נטילת לולב במקדש?? הוא ושלוש יחד במקדש באותה שעה והיו ב"ה את האנשים הנכונים שדאגו לעדן ששלוש יוכל להתמקם ליד לשכת בית המוקד שבדרום ואז אבא התמקם ליד שער יבנה שבצפון... הכל בסיידר... כשאבא רצה להקריב שלמי חגיגה... אז היה מי שדאג לוודא ששלוש יוכל עכשיו סיים את התנופה של השלמים והוא בדרך החוצה עם הבשר מהר הבית דרך שמאל... ואז אבא הגיח משער טדי מיסין... (בהר הבית אין מה לחשוש למפגשים לא רצויים... הרי כל הנכנסין להר הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאים דרך שמאל... כך שהמסלול מסודר... ברגע ששלוש יצא דרך שמאל אבא נכנס דרך ימין)... וככה לאורך כל חול המועד סוכות הם שיחקו אאמ... לא הייתי אומר חתול ועכבר... סו"ס היה אחד שאמר הגיעני זנב הלטאה... אז הייתי קורא לזה שוטרים וגנבים...

ואל תחשוב... שלומילה גם לא טמן ראשו בצלחת!!! במשך כל חול המועד הוא הפך את העולם כדי לאתר את אבא... באמצע הלילה הוא פתאום נקש בסוכה... אבל אבא היה בשמחת בית השואבה... כשאבא נקרא לרקוד יחד עם החסידים ואנשי מעשה... היו כמה שדאגו להעסיק את שלומילה כדי שלא יצפה בו מלמעלה ויקפוץ עליו היישר מהגוזזטרא... (שלוש ימלא משום מה לא רקד עם החסידים ואנשי מעשה... "לא ברור למה") בקיצור: שלומילה הטרוד כהוגן בחג הסוכות... הוא לא נתן מנוחה... הוא גם איים וקילל... וזה לא היה נחמד... ובשלב מסוים יענקי עשה בירור מקיף והתברר לו שמדובר בבן אדם קצת מסוכן ונוכל... והתחלנו לחשוב פעמיים אולי להיכנע לו... **המסך**

התנצלות משובע שעבר:

בשבוע שעבר היתה לי שגיאה!!! כתבתי יותר מידי בהתלהבות ובלהיטות על ירקות של שמיטה ומלפפונים ועגבניות שקדושים בקדושת שביעית... ושכחתי להזכיר את העובדה שרוב מניין ובנין כלל ישראל נוקטים כשיטות שאין בהן קדושת שביעית...

אכן שגיאתי!!! יש בזה אפילו סוג קריאת נגר... כאילו העמדתי את הדברים שכך צריך לעשות... בו בזמן שכל שלא נוהגים כך נוהגים ע"פ הלכה ואין עליהם שום טענה ופקפוק.

אני מודה שמרוב התלהבות קצת התבלבלתי!!!

אבל סו"ס אני כן מרגיש קצת היימיש לפנות גם לאלו שלא נוקטים כך לדינא... כי גם אני מגיע מאותו רקע... תבין: אם הייתי חזון אישניק מהבית... שבכל הנהגותי הייתי הולך כמו מרן החזו"א... ומהמקום הזה הייתי מגיע בתובענות לכולם שצריכים לנהוג מדינא כמו החזו"א... זה באמת לא היה בסדר!!! זה שאתה קבלת את פסקי מרן החזו"א לכן אתה תובע מכולם ללכת כדעת רבך... זה באמת לא היה הגון...

אז זהו שלא!!! אני בדיוק כמותך... אני גם לא גדלתי על פסקי מרן החזו"א ולא כ"כ ראיית את זה בבית... (עכ"פ לא יותר מהבית שלך) ובכל זאת הגיע שמיטה והיפשוטי להתבטאות... מה אעשה שאני לא חקלאי... אין לי אווה אדמה שאני יכול להתפרק עליה בששית ולפרוש ממנה בשביעית ולהושי את המעם המתוק של שבת הארץ... אז הנה... מרן החזו"א סיפק לי את הביטוי הזה!!! מרן החזו"א כן מחמיר ביבול נכרי וכן נותן לי מקום להתגדר בו בשנת השמיטה כבר עכשיו... או הלכתי על זה... ומהמקום הזה אני מגיע... אדרבה... אני מודה לה' שאני לא חזון אישניק מבית... כי אם הייתי מקבל על זה חינוך מהבית... לך תדע... יתכן שהיו לי משקעים... היו לי עוד הלכות נוספות שאני חייב מדינא לקיים ומי יודע אם היו לי כוחות נפש לזה...

אבל דווקא בגלל שלא גדלתי על זה!!! אז אני בגדר "אינו מצווה ועושה"... ממילא אני עושה את זה נמו ממקום של חובת ארץ ישראל... ואם מהמקום הזה אני מגיע אז תרגיש נוח... לא פניתי אליך ממקום תובעני... אלא ממקום של חיבה... וכותך המלאה גם לאמץ את החיבה הזו או שלא... מה שבטוח... גם כשעמיתו ודיברתי על זה בהתלהבות... אל תחשוב שבאתי לתבוע ממך שתעשה את זה מדינא... כי גם אני בעצמי עושה את זה רק ממקום של חיבות... ממקום של "והם קיבלו על עצמם"... עכ"פ מה שבטוח!!! קח בחשבון שמישהו יום אחד הולך להגיע והוא יגרש את כל הגוים מארץ ישראל (הוא יעשה את מה שאנחנו לא עשוינו ממות ירושע בן נון... ונתבענו על זה בכל החומרה...) והיחידים שישארו פה זה אולי במקרה הטוב התושב ושכיר שעליהם נאמר "ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם..." (ובה ודאי יש איסור שמור ונעבד... כי הם יעבדו בשדה שלנו!!!) כך שגם יכול נכרי יהיה מותר לה לא יהיה רלוונטי... נצטרך או לקחת ירקות מחו"ל או שיעמוד ביד ויתיר איסור ספיחין שזה לכאורה גזירה שלא ניתנת לביטול ועקירה...

אז גם אנחנו מדברים על יכול נכרי שמותר... זה על זמן שאול...

אי אפשר לבנות על הסחורה הזו לטווח ארוך... כך שגם אם לא נפסקו כמון החזו"א מדינא... לא יזיק לנו להיעדר לאפשרות הזו שנפגוש אותה במהרה בימינו בקרוב ממש...

שני צדדים למטבע... באיזה צד אני נמצא??

אתה מכיר את הפתגם שאומר "שני צדדים למטבע"?

תמיד הייתי בטוח שזה פתגם עממי כזה... שכמו שבעשר אגו' יש מצד אחד צורה של מנורה ומצד שני כתוב 10... וכמו שבמטבע של שקל מצד אחד יש צורה של דקל ומצד שני כתוב מספר אחד.. ככה על אותו משקל בכל התלבטות יש שני צדדים למטבע... שתי פנים לכאן ולכאן...

אז זהו!!! השבוע גיליתי שהפתגם הזה מגיע ממדרש מפורש!!!

אבל לא רק שזה מדרש מפורש... יש לזה גם משמעות יותר עמוקה...

אז תרשה לי קודם להסביר את המשמעות... ובכן: שאלה לי אליך: מאתים שקל!!! זה משהו טוב או לא?? רגע... אל תענה בפזיזות... תחשוב לפני כן... אני שוב שואל: מאתים שקל זה טוב או לא??

מה התשובה?? **תלוי!!! תלוי באיזה צד!** אם משהו כעת **נתן לי** מאתים שקל ואני בצד **המקבל...** מצוין... תבא כל יום... לפחות פעמיים בשבוע... אבל אם מתברר שאני **חיבב** מאתים שקל ואני בצד **המשלם...** זה כבר נשמע קצת... קצת אחרת... **זו הכוונה שני צדדים למטבע!!!** כל מי שמחזיק מטבע... יש פה אחת משתי אפשרויות... או שהוא כעת **קיבל** אותה... או שהוא כעת נאלץ **לשלם** אותה... מטבע זה כמו כביש דו סטרי... הלוח וחוזר... למטבע יש שני צדדים... או פנימה או החוצה...

לפני מה הדברים אמורים??

המדרש אומר: "ואעשך לגוי גדול"- ה' מבטיח לאברהם: יצא לך מוניטין בעולם!!! מה זה מוניטין?? מסביר המדרש: שאברהם אבינו הטביע כזה חותם בעולם... עד כדי שהדמות שלו הוטבעה במטבע שהלכה אז בעולם... **ומה היה חרות במטבע??** זקן מצד אחד של המטבע ובחור מהצד השני של המטבע... להזכיר שאברהם היה בתחילה זקן בלא ילדים... ופתאום הוא נהפך לבחור שיש לו ילדים... מוסיף המדרש ואומר: שהיו עוד כמה שהטביעו את חותמם במטבע... היה זה דוד המלך שיצא "טבעו" בעולם... מצד אחד של המטבע היה מקל ותרמיל של רועה צאן ומהצד השני של המטבע מגדל דוד... להורות שדוד המלך נהפך מרועה צאן למלך הכי גדול... אותו סיפור אצל מרדכי היהודי... יצא מטבע שמצד אחד היה שק ואפר ומהצד השני עטרת זהב גדולה...

שמת לב מה כתוב במדרש הזה??

כתוב כאן שבועדה לענייני בחירות דמויות להטבעה יש תנאים נוקשים משלה: כשמחפשים אישיות מסוימת כדי להטביע במטבע של העולם... לא כל איזה איש מוצלח או זמר או ראש ממשלה מקבל את הכבוד הזה... לא!!! למטבע יש קריטריונים משלה... במטבע יש כלל ברזל **"שני צדדים למטבע..."** רק אישיות כזו שעמדה בגאון ובקנאות מאחורי הכלל הזה... רק היא זוכה להיחרת במטבע לזכרון עולם וכסמל ודוגמא!!!

לדוגמא: מרדכי ואסתר שבמשך שנים ע"ג שנים הפקידו צ'קים של נאמנות אצל הקב"ה. אסתר המלכה שואגת כבר שנים ע"ג שנים בתפילה... אלוקי אקרא יומם ולא תענה **ובכל זאת** ולילה ולא דומיה לי... אני ממשיכה להפקיד נאמנות לה' גם אם כעת אני לא רואה את זה בחשבון... אני ממיסה להשקיע ולהכניס עוד תקווה ותפילה... גם אם רחוק מישועתי דברי שאגתי... אותם מרדכי ואסתר שהסכימו להפקיד שק ואפר במשך שנים רק מהצד המשקיע... הם אלו שיום אחד זכו לראות את הצד השני של המטבע... ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוס מלכות... ועטרת זהב...

רק אותו דוד עם המקל והתרמיל... אותו תולעת ולא איש שזרוק במדבר עם איזה סוכה שכל רגע נופלת... ולמרות זאת הוא כל הזמן שר ומשבח את ה' ומאמין בה'... משקיע ומפקיד נאמנות לה' גם אם הוא לא רואה את זה בחשבון וזה לא ניתן למשיכה... רק הוא יום אחד זוכה לראות את הצד השני של המטבע... והוא נהפך להיות דוד מלך ישראל חי וקיים... **רק אנשים מהסוג הזה נחרטים ומוטבעים במטבע!!!**

כדי להזכיר לכל מי שמחזיק מטבע ביד... אדוני. נא לא לשכוח. בשביל צריך נכונות להשקיע. להשקיע בתכנית חסכון. רק כך יום אחד זה חוזר

יש לציין שלא כל אחד יודע את זה!!! יש כאלו שמכירים רק צד אחד של מטבע!! כן... כידוע מחוץ לבנק יש שתי עמדות!!! יש עמדה של הפקדה!!! ויש עמדה של משיכת מזומנים... ויש כאלו שמכירים רק את העמדה של משיכת מזומנים... אבל את העמדה של הפקדת כסף... את זה הם לא מכירים... (כמובן שכולנו ככה התחלנו את החיים... זה נורמלי... אם ראית אברך צעיר... בשנים הראשונות רץ לבנק להפקיד כסף... אל תחשוך בו לרגע שהוא רץ להפקיד את זה בתכנית חסכון... אלא מאי?? פשוט היום הויה יורדת אז הוא חיב להכניס משמו... כן... בתחלה לא נומלי שאנחנו מכירים רק את העמדה של המשיכה... ילד יודע רק לקבל... אבל יום אחד צריך להתבגר... יום אחד צריך להכיר גם את העמדה של ההפקדה) כאלו אנשים לא נחרטים במטבע!!! הם לא מתאימים לזה... גם אם הם אנשים מאוד מוצלחים שעשו הרבה טובים בעולם... גם אם הם אנשים שהטביעו חותם בעולם... כן... אבל הם הטביעו חותם רק בצד אחד של המטבע... בצד המקבל ולא בצד הנותן... הם יודעים רק איך למשוך מזומנים ולא להפקיד... אותם אי אפשר לחרוט על המטבע!!! זה לא דוגמא נבונה לכלכלה!!!

--- אני מכיר מוצלח אחד... הכל הולך לו... דופק כמו שעון... הוא מכיר רק את העמדה של משיכת מזומנים... כל מה שהוא רוצה יש לו... הכל טוב... ישיבה טובה... כולל טוב... משפחה טובה... ילדים טובים... הכל זורם... והנה יום אחד בהיר משהו לא הלך לגמרי לפי התכנית... וכנראה שה' החליט קצת אחרת ממה שהוא חשב... ואל תשאל!!! הבן אדם מצא את עצמו מול שוקת שבורה... הוא עמד המום מול הכספומט האלוקי ולא ידע איך לאכול את זה!!! רבש"ע מה זה צריך להיות... הגעתי לכספומט... באתי למשוך... ואופס!!! אין... לא קבלתי מה שרציתי...

אוו... אל תשאל... הוא הכריז עם משרב באמונה... מה עושים?? הוא מגיע אלי כולו סר וזעף... כולו תרעומת... יש לו ספקות באמונה... איך זה יכול להיות שלא איכפת לה' מה שקורה לי... למה ה' ככה עושה... אם ה' ככה עושה אז אני לא יכול להמשיך ככה...??

נזרתי שלא להתפרץ עליו (ס"ס יש לי נעווען של "כך עונים את המעוקות") אבל אמרתי לו בעדינות: שבזינים יש כללים!!! אי אפשר למשוך מזומנים על ריק... אתה רוצה למשוך... זה רק אם אתה יודע גם להפקיד...

אתה עד היום כל הזמן משכת מזומנים מה'... משכת ומשכת... מה שרצית קבלת... האם פעם הפקדת?? האם פעם הבעת נכונות להפקיד כמה שקלים בחשבון?? האם פעם היה לך נכונות

להפקיד לה' נאמנות גם אם אתה לא רואה את זה מיד בחשבון בכספומט של המשיכה?? אז הנה... כעת ה' מבקש ממך: תפקיד קצת... תפקיד לי נאמנות... תפקיד לי אמונה... ס"ס אתה לא הארייה של נח!!! הארייה של נח... יום אחד קרה שנח הביא לו ארוחת בוקר טיפה מאוחר... והארייה כבר בעט בו... לא נראה לי שאתה שייך לקומה השנייה בתיבה... ס"ס אתה כעת מצהיר שאתה שייך לקומה הכשרה/עליונה... תביע נכונות להפקיד קצת בתכנית חסכון... כדי שיהיה מאיפה למשוך מזומנים!!!

--- זה המטבע של אברהם אבינו... מצד אחד של המטבע אתה רואה זקן שכל היום הפקיד והפקיד... עשה רצון ה' ורץ לפניו כסוס שרץ בין בצעי המים ללא כל תמורה! הוא אף פעם לא הסתכל כמה נכנס לו בחשבון... והאם זה כבר ניתן למשיכה... הוא אף פעם לא שאל את הרבש"ע נ"ו... מה קורה... וכעת!!! כעת תהפוך את המטבע... את מי אתה רואה?? אתה יודע את מי... דמות של בחור!!! אתה יודע מי זה הבחור הזה?? זה ידידי המוצלח... הנין של אברהם אבינו שעד לפני כמה שבועות הכל הלך לו... הוא כל היום רק משך מזומנים... מאיפה?? מהתכנית חסכון שאבא אברהם השאיר לו... ויום אחד ה' קרא לו... בני היקר... אני רוצה גם קצת הון אישי מצידך... האם אתה מוכן גם להפקיד משהו בשבילי?? האם גם אתה מוכן להפקיד נאמנות בשבילי? או שאתה מכבד רק את הזכות אבות... שהם יעשו לך את זה...

זה בסדר... אל תדאג... אנחנו אף פעם לא נהיה אברהם... אל תפחד שאתה תמצא את עצמך משקיע 99 שנה ורק אח"כ רואה תוצאות... זה בסדר... אנחנו כבר הבנים של אברהם!! אבל בכל זאת נדרש מאיתנו "לכ"פ לומר מתני!!! מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי... לפחות טיפ טיפה לחקות אותם... טיפ טיפה נכונות להשקיע... קצת נאמנות...

הטבעת הזו היא עצה טובה בשבילנו לחיים!!!

כל אחד מאיתנו צריך לאמץ לעצמו איזושהי טבעת בעיני רוחו...

תבנה לעצמך איזה חזון!! איך אני מצד אחד נראה היום... ואיך הייתי רוצה לראות את עצמי בעתיד... ומצד אחד של המטבע תחרות את המצב שלך כיום... ומהצד השני של המטבע לחרות את העתיד שאני מיחל אליו... (מי שקשה לו לדמיין את זה בעיני רוחו... יכול אפילו לייצר את זה באופן יותר מוחשי בכל מיני דרכים יצירתיות... אם זה בחימר או בפלטסלינה... פרטים נוספים בקורס למלאכה בחוגים או בבית ספר...)

עכ"פ אתה מצטייד עם המטבע הזה!! מציב אותה מול העיניים!! ויוצא איתה לדרך... יום אחד קמתי על רגל שמאל... טוב... אז היום אני אוהז בצד של המטבע של המקל והתרמיל... היום אני במהלך של הפקדה... למחרת אני קם באורות... איזה חידושים בסדר א'... כיוונתי לשאלה של הקצות ולתשובה של התיבות... אוהו... היום אני הופך את המטבע... היום זה יום של משיכת מזומנים!! אבל ההללו... גם ביום שאתה נמצא בעמדה של המשיכת מזומנים... אל תשכח לפזול גם לעמדה של ההפקדה... תשמור איתה קשר עין... תהפוך מידי פעם את המטבע ותזכר שיש רגעים של שק ואפר... יש רגעים של רוחק מישועתי דברי שאגתי וזה בסדר... זה לא דפקט!!! זה בס"כ שלב של הפקדה!!!

--- בנביא שמואל יש פרק שלם על השלב ביניים שדוד המלך כבר נמשח למלך והוא כבר היה מוקף בגיבורים של דוד... אבל עדיין הוא היה נרדף משאלו בחי' ה'... ואז בשלב הזה!!! יום אחד נבל הכרמלי התפרץ בקריאות גנאי ובוז על דוד ואנשיו... וחיהר וגידף אותם בצורה מאוד קשה... ודוד המלך חשב להרוג את נבל הכרמלי מדין "מורד במלכות..."

ואז אביגיל- אשתו הצדקנית של נבל (שלמים נהייתה אשתו של דוד) ירדה לפני דוד ואמרה לו: לא!!! אסור לך כעת להרוג את נבל מדין מורד במלכות!!! למה לא?? כי **עדיין לא יצא טבעך בעולם!!!** כלומר: נכון שאתה כבר כמעט מלך... נכון שכעת כבר כמעט הגיע הזמן להפוך את הצד השני של המטבע... אבל רק כמעט!!! בלוח זמנים של הבית הרושת של הטבעות עדיין עסוקים כעת בצד הראשון של המטבע- ששם רואים בשלב זה רק את המקל והתרמיל... ועל זה עובדים כעת!!! את זה מסיימים עכשיו!!! אבל הצד השני של המגדל והמלכות עדיין לא יצא מהכח אל הפועל... כך שנכון שנבל הכרמלי מורד במי שעתידי להיות מלך... אבל תכלס... כעת... בשלב זה עדיין יש לו עסק עם רועה צאן שיש לו מקל ותרמיל ולכן לא מגיע לו מיתה... ודוד המלך מאוד משבח את אביגיל... צדקת!! מנעת ממני שפיכות דמים... נכון שבחצי שנה הקרובה ה' יעשה אותי מלך על ישראל... אבל עדיין כעת יש לו עסק עם איזה רועה צאן עם מקל ותרמיל שאפילו הסוכה שלו כל היום נופלת...

צריך לבלוע את העלבון... ס"ס הוא כעת רק את הצד הראשון של המטבע... **בחור בן עליה יקר... גם אתה על אותו משקל:** אתה כעת בעיצומו של הטבעת חותם בטבעת... הטבעת שלך כבר נמצאת עמוק בבית החרושת (האישי שלך) ועובדים עליה בקדחתנות... אבל כעת אנחנו עדיין עסוקים בחריטה של הצד הראשון של המטבע!!! כעת חורתינת את השעות הקשות שלך... איך אתה מרגיש לבד... או לחילופין אתה מתמודד בניסיונות קשים ואף אחד לא רואה... כעת הצד הראשון של המטבע הולך ונחרת!! הולך ומטביע חותם!!! רואים אותך פה יושב לבד לבד... בודד במערכה... (אתה תחליט איזה צורה בדיוק לחרוט...)

אבל עדיין לא התחילו לחרות את הצד השני... כעת אתה עדיין מכיר את המטבע מהזיית של ההפקדה... אתה משקיע ומשקיע ועדיין לא רואה תוצאות... וממילא אל תבהל!!! ואל תעלב אם פתאום יצוץ עליך איזה נבל הכרמלי... ויסביר לך שאתה לא שווה גרוש ואתה כלומניק... זה בסדר... אתה בחברה טובה... גם דוד מלכא משיחא שיום אחד יצא טבעו בעולם!!! גם עליו חודשים ספורים לפני שהומלך- קם עליו נבל הכרמלי והתפרץ עליו... ודוד המלך לא נשבר... כי הוא ידע שכעת אנחנו עסוקים בחריטה על המקל והתרמיל!!!

אנחנו בדרך הנכונה... אנחנו אוטונומיים... אוטונומיים... ואלוהים יתן ה' ולא ינעם טוב להולכים בתמים... השידוך יגיע... סוף הכבוד לבא... התפילות תתקבלנה והצד השני של המטבע יתגלה... אבל לבנתיים אנחנו עדיין עובדים על הצד הראשון... קורס לכלכלה נכונה... איך משקיעים נכון...